

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. , 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симеон Г. Гюров

при участието на секретаря М. Н. Н.
като разгледа докладваното от Симеон Г. Гюров Административно наказателно дело № 20211860200293 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания.

Постъпила е жалба от Н. Д. ИВ. с ЕГН:*****, постоянен адрес: с. А., С. област, ул. „*****“ №7, чрез адвокат П.Л. Н.- пълномощник, с която е обжалвано Наказателно постановление №*****г. на Началник РУ към ОДМВР София, РУ Пирдоп, с което на жалбоподателя са му наложени следните административни наказания: на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП , глоба в размер на 200,00(двеста) лева и лишаване от право да управлява на МПС за срок от 6 (шест) месеца, за нарушение на разпоредбите на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата и в съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, изразява становище в подкрепа на същата, развива доводи, изразяващи несъгласие с наложените административни наказания в обжалваното наказателно постановление, моли за отмяна на същото.

Въззиваемата страна не заявява становище по жалбата.

Районна прокуратура гр. Пирдоп не взема становище по жалбата.

Районен съд-гр.Пирдоп, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като провери служебно атакуваното Наказателно постановление, намира за установено следното от фактическа страна:

Установи се от събраните по делото писмени доказателства по представената административно наказателна преписка по делото в оригинал и в цялост, съдържаща: НП №***** г. на Началник РУ към ОДМВР София, РУ Пирдоп - оригинал; Постановление за прекратяване на НП от РП Пирдоп - оригинал и Заповед № 8121 з-515/14.05.2018 г. на

Министъра на вътрешните работи; справка за нарушител/водач на името на Н. Д. ИВ.; от приложено БП № 74/2020 г. по описа на РУ - Пирдоп, пр.пр. № 206/2020 г. на РП – Пирдоп, че на ***** г, около 13:50 часа, в с.А. полицейски патрул в състав -Л.А. и М.Н. от РУ Пирдоп спрели за проверка мотопедист, който се движил по ул. „*****“, тъй като видели, че мотопедът е без поставена регистрационна табела. Установили, че водач на мотопеда марка „*****“ с номер на рамата ***** е Н. Д. ИВ. от с.А..При извършената справка в ОД МВР е установено, че мотопедът не е регистриран по надлежния ред, за което е съставена докладна записка от мл.автоконтрольо Л.А. и е образувано БП № 74/2020 г. по описа на РУ- Пирдоп /прокурорска преписка вх. № 206/2020 г. на ПРП/ срещу Н. Д. ИВ. от с.А., С. област, затова че на ***** г., в с.А., обл.С., е управлявал МПС - мотопед марка „*****“ с номер на рамата ***** , което не е регистриран по надлежния ред - престъпление по чл.345, ал.2, вр. с ал.1 от НК. Н. Д. ИВ. е привлечен на 11.05.2020 г. в качеството на обвиняем и му е постановяване мярка за неотклонение „Подписка“. Процесният мотопед марка „*****“ с номер на рамата ***** е бил предаден с протокол за доброволно предаване от Н.И. на органите на полицията. Впоследствие е върнат на владелеца на 11.05.2020 г. с протокол - л. 19 от делото.

Цитираното БП № 74/2020 г. по описа на РУ- Пирдоп /прокурорска преписка вх. № 206/2020 г. на ПРП/ е прекратено с мотива, че деянието представлява по-ниска степен на обществена опасност и съставлява административно нарушение, като Н. Д. ИВ. е на 18 години, ученик в **** клас на НППГ по КТЦ -гр.П., не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по чл.78а от НК, същият е с добри характеристични данни и липсват данни за други укорими прояви извършени от него, като пропуска на ПРП е да посочи, че към момента на деянието Н.И.а не е притежавал СУМПС, ерго не е бил правоспособен водач, пропуск пренесен механично и в издаденото наказателно постановление, в което е посочено, че се издава на основание постановление за прекратяване на наказателно производствопо БП №74/2020г по описа на РУ-Пирдоп,за това че на *****г около 13.50ч в село А. на ул. ***** на кръстовището с ул.***** , жалбоподателя И. управлява мотопед „*****“с номер на рама ***** , син на цвят, като при извършената проверка е установено ,че мотопеда не е регистриран по надлежният ред съгласно наредба 1-45/2000г., с което НП и на основание чл. 175, ал. 3 пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е наложено на жалбоподателя Н. Д. ИВ. административно наказание ГЛОБА в размер на 200,00(двеста) лева и лишаване от право да управлява на МПС за срок от 6 (шест) месеца.

Изложената фактическа обстановка съдът приема въз основа на приложените и приети по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът извежда следните правни изводи:

Въз основа на служебно извършената проверка по законосъобразността на обжалваното Наказателно постановление, както и по отношение на конкретните оплаквания, сторени от жалбоподателя в жалбата, съдът намира, че Наказателното постановление е издадено от компетентен орган в рамките на неговата материална компетентност. Оправомощаването на органа издал обжалваното НП в рамките на своята компетентност се установява от

приложената по делото в препис Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г., на Министъра на вътрешните работи с която на основание чл. 186 и чл. 189, ал. 12 от ЗДвП в точка 2 на същата заповед са оправомощени органи да издават наказателни постановления по ЗДвП, които оправомощени органи включват органа издал обжалваното НП. Доказани по безспорен начин са както нарушението осъществено от жалбоподателя, така и неговата вина. От обективна страна жалбоподателят е осъществил обективните признаци на състава на нарушението по чл. 175, ал. 3 пр.1 от ЗДвП, с това че на *****г около 13.50ч в село А. на ул. ***** на кръстовището с ул.***** , жалбоподателя И. управлява мотопед „****“с номер на рама ***** син на цвят и като водач на посоченото МПС е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като е управлявал мотопед, който не е регистриран по надлежния ред съгласно наредба 1-45/2000г..

От субективна страна деянието е осъществено при доказана вина от Н.Д. И., който е бил е длъжен и е могъл да знае, че управляваното от него МПС мотопед **** не е регистрирано по надлежния ред. Това нарушение е съставомерно и при непредпазливост, което следва от установеното в чл. 7, ал. 1 и 2 от ЗАНН, а и за това нарушение никоя разпоредба не установява че не се наказва, когато е извършено по непредпазливост. Тази форма на вина непредпазливост е доказана с това че жалбоподателят е могъл и е бил длъжен да знае че управлява МПС което не е регистрирано по надлежния ред, външен признак на което е че няма регистрационна табела.

С прекратяването на наказателното производство, в съответното постановление за прекратяване от 15.05.2020 година в интерес на жалбоподателя е прието че не е осъществен престъпния състав на чл. 345, ал. 2 от НК. При това положение и фактите, чрез които жалбоподателят е осъществил нарушението, обстоятелствата при които е извършено и нарушената разпоредба са надлежно предявени на жалбоподателя, законосъобразно административно наказателното производство е образувано при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Тъй като са осъществени признаци на престъплението по чл. 345, ал. 2 от НК едва след прекратяване на наказателното производство и влизане в сила на прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство става ясно че нарушената разпоредба на закона е чл. 175, ал. 3, пр.1 от ЗАНН вр. чл. 140, ал. 1 от ЗАНН, а не престъпния състав на чл. 345, ал. 1 НК. Точно за нарушението по чл. 175, ал. 3, пр.1 от ЗДвП жалбоподателят е наказан с обжалваното НП. По дефиниция в хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН щом прокурорът е снел обвинението за престъпление по чл. 145, ал. 2 от НК, коя разпоредба на закона е нарушена се определя едва с наказателното постановление. Издаденото НП е законосъобразно, щом са установени по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство има значението и последици предвидени в чл. 36, ал. 2 от ЗАНН и означава че прокурорът като dominus litis – господар на досъдебното производство, е решил че деянието не е престъпление по чл. 345, ал. 1 от НК, а административно нарушение. В хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, какъвто е настоящия случай законът допуска административно наказващият орган да определи административното нарушение и разпоредбите които са нарушени с деянието, за което е

прекратено наказателното производство. Прокурорът е приел че няма престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК. При това положение с оглед посоченото по-горе и съобразявайки постановлението за прекратяване и в обжалваното НП, съдът намира че на жалбоподателя са предявени по надлежния процесуален ред всички обстоятелства чрез които се е осъществило нарушението му, нарушените разпоредби на закона което му е дало възможност адекватно да организира защитата си както по фактите, така и по закон, от където същия без съмнение се е възползвал изцяло.

Съдът намира, че не е налице малозначителност на деянието по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Ниската степен на обществена опасност на деяние и деец са обсъдени от прокурора в постановлението за прекратяване на наказателното производство и са довели до извод за липса на престъпление и за осъществен състав на административно нарушение. Липсват каквито и да било други смекчаващи обстоятелства, които да дадат основание да се направи извод за маловажност на административното нарушение по чл. 175, ал. 3, пр.1 от ЗДвП, за което е наказан жалбоподателя с обжалваното НП.

Същевременно при провеждането на административно наказателното производство, свързан с действията на АНО след прекратяване на производството от ПРП, са допуснати съществени нарушения, като наказанието, което е наложено, не е правилно определено, за което настоящия съдебен състав се солисаризира с изложеното от процесуалния представител на жалбоподателя. Към датата на извършеното нарушение, жалбоподателят е управлявал процесното МПС, без да притежава СУМПС, т.е. не е бил правоспособен водач, а е придобил това право, видно от приложената справка от АНО. При положение, че за това нарушение по чл. 175, ал. 3, пр.1 от ЗДвП се предвиждат наказанията глоба от 200 до 500 лева и лишаване от право да управлява МПС от 6 до 12 месеца, то при липса на СУМПС на жалбоподателят в конкретния случай незаконосъобразно са наложени кумулативно „глоба“ и „лишаване от право да управлява МПС“, а е следвало да се съобрази и наложи само административно наказание „глоба“.

Настоящият състав намира, че следва да отмени визираното наказателно постановление, тъй като от страна на административнонаказващия орган не са ангажирани доказателства относно обективни обстоятелства, препятствали връчването на наказателното постановление повече от година и половина след издаването му, което не може да се приеме от настоящия състав за „разумен срок“ по смисъла на ЕКЗПЧОС, респективно ЗАНН, като видно от разпитите на свидетелите, същите не могат да се ангажират с възпроизвеждане на фактическата обстановка, сочена в АУАН, налице е индигия за процесуално бездействие на административнонаказващия орган, като по този начин е нарушено правото на защита на жалбоподателя и същевременно същия е лишен от правото на справедлив процес по смисъла на чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС и правото на ефективни средства за защита по смисъла на чл. 13 ЕКЗПЧОС, в т.ч. и в решение от 19.04.1993 г. по делото *Kraska v Suisse*, § 30. Трайната практика на ЕСПЧ, намерила израз и в актуалната такава на ВКС и на съдилищата, е именно, че нарушаването на правото на справедлив процес в разумен срок следва да бъде компенсирено. Адекватна и справедлива компенсация се явява съразмерното смекчаване на административнонаказателната отговорност на

административнопривлечения, като същия следва да бъде премиран с отменяне на наложеното административно наказание, което да компенсира продължителността на процеса, рефлектирало в отрицателен аспект на гарантираното му от чл. 6, т. 1 ЕКПЗЧОС право на разглеждане на извършеното нарушение в "разумен срок"; относими са и окончателното решение на ЕСПЧ по делото Б. срещу *****; решенията по допустимост по делата Пфайфър срещу ***** и Х. и И. срещу *****. За пълнота и в подкрепа на горното, следва да се отбележи, че саналице достатъчно данни относно местоживееето на жалбоподателя, както е посочен и моб.номер на същия, за ъсоществяване на правомощията на административнонаказващия оргав по отношение на своевременното му уведомяване преди визирания повече от година и половина период.

Предвид изложеното съдът намира, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и така мотивиран от изложеното следва да се отмени изцяло обжалваното НП, и на основание чл. 63 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, на основание чл.63 ЗАНН, Наказателно постановление №*****г. на Началник РУ към ОДМВР София, РУ Пирдоп, с което на Н. Д. ИВ. с ЕГН:*****са му наложени следните административни наказания: на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, глоба в размер на 200,00(двеста) лева и лишаване от право да управлява на МПС за срок от 6 (шест) месеца, за нарушение на разпоредбите на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Решението може да бъде обжалвано в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд София – Област по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Пирдоп: _____